TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 28. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Atkritumu sūtījumi – Regula (EK) Nr. 1013/2006 – Iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra – Vispārējas informācijas prasības – IIIA pielikums – Papīra, kartona un papīra izstrādājumu maisījums – Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcija – Traucējošas vielas – Maisījuma piesārņošana ar citām vielām – Reģenerācija videi drošā veidā

Lietā C-654/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Štutgartes Administratīvā tiesa, Vācija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 10. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 18. oktobrī, tiesvedībā

***Interseroh Dienstleistungs GmbH***

pret

***SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,***

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents),

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs: M. Krauzenbeka [*M. Krausenböck*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 18. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Interseroh Dienstleistungs GmbH* vārdā – *A. Oexle* un *T. Lammers*, *Rechtsanwälte*,

– *SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH* vārdā – *H. S. Wirsing* un *E. Beathalter*, *Rechtsanwälte*,

– Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *A. M. de Ree*, pārstāves,

– Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vārdā – *L. Haasbeek* un *A. C. Becker*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – vācu.

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2020. gada 30. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 3. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV 2006, L 190, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) 2015/2002 (2015. gada 10. novembris) (OV 2015, L 294, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1013/2006").

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Interseroh Dienstleistungs GmbH* (turpmāk tekstā – "*Interseroh*") un *SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH* (Bādenes-Virtembergas federālās zemes Speciālo atkritumu aģentūra, turpmāk tekstā – "*SAA*") par pēdējās minētās atteikumu atbrīvot papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījuma ar citām vielām sūtījumu no Regulā Nr. 1013/2006 paredzētās paziņošanas procedūras.

### Atbilstošās tiesību normas

#### *Starptautiskās tiesības*

3 Konvencijas par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu, kura parakstīta Bāzelē 1989. gada 22. martā un Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes Lēmumu 93/98/EEK (1993. gada 1. februāris) (OV 1993, L 39, 1. lpp.), redakcijā, kas piemērojama pamatlietai (turpmāk tekstā – "Bāzeles konvencija"), 1. panta "Konvencijas darbības sfēra" 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

"Šīs Konvencijas mērķiem par "bīstamiem atkritumiem" tiek uzskatīti sekojoši atkritumi, kas ir robežšķērsojošas transportēšanas objekti:

a) atkritumi, kas ietilpst jebkurā I pielikumā norādītajā kategorijā, ja tikai tiem nepiemīt kādas no III pielikumā uzskaitītajām īpašībām;

[..]."

4 Minētās konvencijas IX pielikuma ievadteikums ir formulēts šādi:

"Šajā sarakstā minētajiem atkritumiem neattiecina konvencijas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tāpēc konvencijas mērķiem tos neuzskata par "bīstamiem atkritumiem", ja vien tie nesatur I pielikumā norādītus materiālus tādā apmērā, ka tiem kļūst novērojama kāda no III pielikumā uzskaitītajām īpašībām."

5 Šā pielikuma B3. sarakstā ir ietverti "Atkritumi, kas satur galvenokārt organiskas sastāvdaļas, kuras var saturēt metālus un neorganiskus materiālus". Šajā B3. sarakstā tostarp ir iekļauta B3020. pozīcija, kura ir formulēta šādi:

"B3020 Papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumi

Šādi materiāli, ja tie nav sajaukti ar bīstamiem atkritumiem:

Papīra vai kartona atkritumi un atgriezumi:

– nebalināts papīrs vai kartons vai gofrēts papīrs vai kartons,

– citāds papīrs vai kartons, kas gatavots galvenokārt no balinātas masā nekrāsotas celulozes,

– papīrs vai kartons, kas gatavots galvenokārt no mehāniskās papīra masas (piemēram, avīzēm, žurnāliem un tamlīdzīgiem iespiestiem materiāliem),

– citi, tostarp arī, bet ne tikai:

  – laminēts kartons,

  – nesašķiroti atgriezumi."

***Savienības tiesības***

*Direktīva 2006/12/EK*

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem (OV 2006, L 114, 9. lpp.) 4. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atkritumu reģenerāciju vai apglabāšanu, neapdraudot cilvēka veselību un neizmantojot metodes vai darbības, kas varētu radīt kaitējumu videi, un jo īpaši:

a) neapdraudot ūdeni, gaisu, augsni, kā arī augus un dzīvniekus;

b) neradot traucējošus trokšņus un smakas;

c) neradot negatīvu ietekmi uz lauku vidi un īpaši aizsargājamām teritorijām."

*Regula Nr. 1013/2006*

7 Regulas Nr. 1013/2006 1., 3., 5., 7., 8., 14., 15., 33. un 39. apsvērums ir formulēts šādi:

"(1) Šīs regulas galvenais un dominējošais mērķis un sastāvdaļa ir vides aizsardzība [..].

[..]

(3) [Lēmums 93/98] attiecās uz [..] Bāzeles Konvencijas [..] noslēgšanu Kopienas vārdā; minētajā konvencijā Kopiena ir bijusi Līgumslēdzēja puse kopš 1994. gada. [..]

[..]

(5) Ņemot vērā, ka Kopiena ir apstiprinājusi [Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO)] Padomes Lēmumu C(2001)107/galīgā versija, ar ko pārskata Lēmumu C(92)39/galīgā versija par reģenerācijai paredzēto atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli (ESAO Lēmums), lai saskaņotu atkritumu sarakstus ar Bāzeles Konvenciju un pārskatītu dažas citas prasības, minētā lēmuma saturs ir jāiekļauj Kopienas tiesību aktos.

[..]

(7) Ir svarīgi atkritumu sūtījumu uzraudzību un kontroli organizēt un reglamentēt tā, lai ņemtu vērā vajadzību saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un cilvēku veselību, kā arī veicinātu vienādu regulas piemērošanu visā Kopienā.

(8) Ir svarīgi arī ņemt vērā Bāzeles Konvencijas 4. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēto prasību, lai bīstamo atkritumu sūtījumi tiktu samazināti līdz minimumam saskaņā ar videi drošu un efektīvu šādu atkritumu apsaimniekošanu.

[..]

(14) Attiecībā uz [..] to reģenerācijai paredzēto atkritumu sūtījumiem, kas nav uzskaitīti tostarp III, IIIA vai IIIB pielikumā, ir lietderīgi nodrošināt optimālu uzraudzību un kontroli, prasot iepriekšēju rakstisku piekrišanu šādiem sūtījumiem. [..]

(15) Attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, kuri ir uzskaitīti III, IIIA vai IIIB pielikumā un paredzēti reģenerācijas darbībām, ir lietderīgi nodrošināt minimālo uzraudzības un kontroles līmeni, nosakot, ka šādiem sūtījumiem būtu klāt noteikta informācija.

[..]

(33) Būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar Direktīvu [2006/12] un citiem Kopienas tiesību aktiem par atkritumiem Kopienā pārvadātos atkritumus, kā arī Kopienā importētos atkritumus visā sūtījuma laikā, tostarp reģenerācijas vai apglabāšanas laikā galamērķa valstī, apsaimnieko, neapdraudot cilvēku veselību un neizmantojot procesus un metodes, kas varētu būt kaitīgi videi. [..]

[..]

(39) Izvērtējot atkritumu maisījumus, [kas] papildus jāuzskaita IIIA pielikumā, cita starpā būtu jāapsver šāda informācija: atkritumu īpašības kā, piemēram, to iespējamās bīstamās īpatnības, spēja piesārņot un fiziskais stāvoklis; ar apsaimniekošanu saistītie aspekti kā, piemēram, tehnoloģiskā kapacitāte atkritumus reģenerēt un labums videi, kas rodas no reģenerācijas operācijas, tostarp, vai var tikt traucēta atkritumu apsaimniekošana videi drošā veidā. [..]”

8 Šīs regulas 2. panta 3. un 8. punktā ir paredzēts:

“Šajā regulā:

[..]

3) “atkritumu maisījums” ir atkritumi, kas radušies divu vai vairāku atkritumu veidu apzinātas vai neapzinātas sajaukšanas rezultātā un kam nav paredzēta atsevišķa pozīcija III, IIIB, IV un IVA pielikumā. Atkritumi, kurus sūta vienā sūtījumā, kas sastāv no vismaz diviem atkritumu veidiem, kur katrs atkritumu veids ir atdalīts, nav atkritumu maisījums;

[..]

8) “apsaimniekošana videi drošā veidā” ir visu praktiski iespējamo darbību veikšana, lai nodrošinātu, ka atkritumi tiek apsaimniekoti tādā veidā, kas aizsargās cilvēku veselību un vidi pret nelabvēlīgām sekām, kas varētu rasties saistībā ar šādiem atkritumiem.”

9 Minētās regulas 3. pantā "Vispārējie procedūras noteikumi" ir paredzēts:

"1. Uz šādu atkritumu sūtījumiem attiecas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra, kas noteikta šīs sadaļas noteikumos:

[..]

b) ja sūtījums paredzēts reģenerācijas darbībām:

[..]

iii) atkritumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III, IIIB, IV vai IVA pielikumā;

iv) atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III, IIIB, IV vai IVA pielikumā, ja vien tie nav uzskaitīti IIIA pielikumā.

2. Uz šādu atkritumu sūtījumiem reģenerācijas nolūkā gadījumā, kad vesto atkritumu daudzums ir lielāks par 20 kg, attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstīgi 18. pantam:

a) atkritumi, kas uzskaitīti III vai IIIB pielikumā;

b) atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III pielikumā un kuru sastāvā ietilpst vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumi, ja šo maisījumu sastāvs neaizkavē to reģenerāciju videi drošā veidā un ja šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā, saskaņā ar 58. pantu.

[..]"

10 Regulas Nr. 1013/2006 4. un nākamajos pantos ir paredzēta iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra.

11 Šīs regulas 18. pantā ir noteiktas vispārējas informācijas prasības, atbilstoši kurām atkritumiem, kas paredzēti tostarp minētās regulas 3. panta 2. punktā, ir jāpievieno noteikta informācija, tostarp šīs pašas regulas VII pielikumā ietvertais dokuments.

12 Regulas Nr. 1013/2006 28. panta "Domstarpības par klasifikācijas jautājumiem" 2. punktā ir paredzēts:

"Ja kompetentās nosūtīšanas un galamērķa iestādes nevar vienoties par paziņoto atkritumu klasifikāciju, proti, par to, vai tie ir uzskaitīti III, IIIA, IIIB vai IV pielikumā, atkritumus uzskata par ietvertiem IV pielikuma sarakstā."

13 Šīs regulas 49. panta "Vides aizsardzība" 1. punktā ir noteikts:

"Radītājs, paziņotājs un citi uzņēmumi, kas iesaistīti atkritumu sūtījumā un/vai to reģenerācijā, vai apglabāšanā, veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jebkuri to sūtītie atkritumi tiek apsaimniekoti, neizraisot apdraudējumu cilvēku veselībai, un tas tiek veikts videi drošā veidā visā sūtījuma, kā arī reģenerācijas un apglabāšanas laikā. Jo īpaši, ja sūtījums notiek Kopienā, ievēro Direktīvas [2006/12] 4. panta prasības, kā arī citus Kopienas tiesību aktus attiecībā uz atkritumiem."

14 Minētās regulas III pielikuma "To atkritumu saraksts, uz ko attiecas vispārīgas informācijas prasības, kas noteiktas 18. pantā (Atkritumu "zaļais" saraksts)" ievaddaļā ir noteikts:

"Neatkarīgi no tā, vai atkritumi ir iekļauti šajā sarakstā, uz tiem nevar attiecināt vispārīgas informācijas prasības, kas noteiktas 18. pantā, ja šie atkritumi ir piesārņoti ar citiem materiāliem tādā mērā, ka tas:

a) pietiekami palielina ar šiem atkritumiem saistītos riskus, lai uz tiem būtu lietderīgi attiecināt iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru, ņemot vērā bīstamības raksturlielumus, kas uzskaitīti [Padomes] Direktīvas 91/689/EEK [(1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem (OV 1991, L 377, 20. lpp.), kas atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.)] III pielikumā [..]; vai

b) nepieļauj atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā."

15 Šī III pielikuma I daļā tostarp ir paredzēts, ka atkritumiem, kuri uzskaitīti Bāzeles konvencijas IX pielikumā, kas pārņemts Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B sarakstā, kurā tostarp ir iekļauta B3020. pozīcija, ir piemērojamas tās 18. pantā minētās vispārējās informācijas prasības.

16 Šīs regulas IIIA pielikumā "III pielikumā uzskaitītie un vienā pozīcijā neklasificētie divu vai vairāku atkritumu maisījumi, kā minēts 3. panta 2. punktā" ir noteikts:

"1. Neatkarīgi no tā, vai maisījumi ir iekļauti šajā sarakstā, uz tiem nevar attiecināt vispārīgas informācijas prasības, kas noteiktas 18. pantā, ja tie ir kontaminēti ar citiem materiāliem tādā mērā, ka tas:

a) pietiekami palielina ar šiem atkritumiem saistītos riskus, lai uz tiem būtu lietderīgi attiecināt iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru, ņemot vērā bīstamības raksturlielumus, kas uzskaitīti Direktīvas [91/689] III pielikumā; vai

b) nepieļauj atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā.

[..]

3. Šajā pielikumā ir iekļauti turpmāk minētie tādu atkritumu maisījumi, kas klasificēti vienas pozīcijas atsevišķos ievilkumos vai apakšievilkumos:

[..]

g) tādu atkritumu maisījumi, kas klasificēti Bāzeles konvencijas B3020. pozīcijā, attiecinot to uz nebalinātu papīru vai kartonu, vai gofrētu papīru vai kartonu, vai citādu papīru vai kartonu, kas gatavots galvenokārt no balinātas masā nekrāsotas celulozes, papīru vai kartonu, kas gatavots galvenokārt no mehāniskās papīra masas (piemēram, avīzēm, žurnāliem un tamlīdzīgiem iespiestiem materiāliem);

[..]."

17 Minētās regulas V pielikuma "Atkritumi, uz kuriem attiecas 36. pantā minētais eksporta aizliegums" I daļas B sarakstā ir pārņemts Bāzeles konvencijas IX pielikums. B3020. pozīcija, kas ir ietverta B3. sadaļā "Atkritumi, kas satur galvenokārt organiskās sastāvdaļas, kuras var saturēt metālus un neorganiskus materiālus", ir formulēta šādi:

"B3020 Papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumi

Šādi materiāli, ja tie nav sajaukti ar bīstamiem atkritumiem:

– papīra vai kartona atkritumi un atgriezumi:

  – nebalināts papīrs vai kartons vai gofrēts papīrs vai kartons,

  – citāds papīrs vai kartons, kas gatavots galvenokārt no balinātas masā nekrāsotas celulozes,

  – papīrs vai kartons, kas gatavots galvenokārt no mehāniskās papīra masas (piemēram, avīzēm, žurnāliem un tamlīdzīgiem iespiestiem materiāliem),

– citi, tostarp arī, bet ne tikai:

  – laminēts kartons,

  – nesašķiroti atgriezumi."

*Direktīva 2008/98*

18 Direktīvas 2008/98 13. pantā ir noteikts:

"Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu apsaimniekošana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi, un jo īpaši:

a) neapdraudot ūdeni, gaisu, augsni, augus vai dzīvniekus;

b) neradot neērtības trokšņa vai smakas dēļ; kā arī

c) neradot negatīvu ietekmi uz lauku vidi un īpaši aizsargājamām teritorijām."

19 Šīs direktīvas III pielikumā ir ietverti skaidrojumi par dažādām īpašībām, kas atkritumus padara bīstamus.

## Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

20 *Interseroh* ir sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir Vācijā. Tā savāc lietotus pārdošanas iepakojumus, proti, vieglus papīra iepakojumus, kas paredzēti reģenerācijai. Lietots sagatavots papīrs tiek nosūtīts pārstrādei rūpnīcā, kura atrodas Nīderlandē un kuru apsaimnieko *ESKA Graphic Board BV* (turpmāk tekstā – "*ESKA*").

21 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka nosūtītajiem atkritumiem ir jāsastāv no papīra, kartona un papīra izstrādājumu maisījuma tādējādi, ka katrs atkritumu veids, kas veido maisījumu, ietilpst Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas pirmajā, otrajā vai trešajā ievilkumā; turklāt šis maisījums satur līdz 10 % traucējošo vielu, ko veido šķidrumiem paredzētie kartona iepakojumi (līdz 4 %), plastmasa (līdz 3 %), metāls (līdz 0,5 %), kā arī citas vielas (līdz 3,5 %), tādas kā stikls, akmeņi, tekstils vai kaučuks (turpmāk tekstā – "attiecīgais atkritumu maisījums"). Šīs vērtības atbilst *ESKA* paredzētajām maksimālajām robežām.

22 *SAA*, kas ir kompetentā iestāde, kura ir pilnvarota īstenot tiesisko regulējumu par atkritumu nosūtīšanu *Land Baden-Württemberg* (Bādenes-Virtembergas zeme, Vācija), tostarp pilda Regulā Nr. 1013/2006 paredzētos uzdevumus.

23 Iesniedzējtiesa norāda, ka tādu atkritumu maisījumu veidu nosūtīšanas darbības kā pamatlietā aplūkotais tika veiktas, pamatojoties uz eksporta kontroles atļaujām, ko izsniegusi *SAA* un Nīderlandes kompetentā iestāde atbilstoši paziņošanas procedūrai, kas paredzēta Regulas Nr. 1013/2006 4. un nākamajos pantos.

24 2015. gada 20. maijā *ESKA* panāca, ka *Raad van State* (Valsts padome, Nīderlande) pieņem lēmumu, atbilstoši kuram tāda veida atkritumu maisījums kā pamatlietā aplūkotais, neņemot vērā sastāvā esošās traucējošās vielas, ietilpst Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā, kas minēta Regulas Nr. 1013/2006 III pielikumā, un tāpēc to atkritumu sarakstā, uz kuriem attiecas vispārējas informācijas prasības saskaņā ar šīs regulas 18. pantu.

25 Balstoties uz šo lēmumu, *Interseroh* lūdza *SAA* klasificēt attiecīgo atkritumu maisījumu kā atkritumus, kas ietilpst Regulas Nr. 1013/2006 III pielikumā.

26 *SAA* šo lūgumu noraidīja, pirmkārt, tādēļ, ka šis atkritumu maisījums neietilpst pilnībā vienā vai citā no Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas četriem ievilkumiem. It īpaši šis maisījums neietilpstot šīs pozīcijas ceturtajā ievilkumā, jo runa neesot par atlikušo dažādas izcelsmes un dažāda sastāva atkritumu maisījumu kategoriju. Otrkārt, *SAA* uzskatīja, ka minētā maisījuma klasificēšana atbilstoši Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikumam ir izslēgta pārāk lielas tajā ietilpstošo traucējošo vielu proporcijas dēļ.

27 2016. gada 1. jūnijā *Interseroh* cēla prasību *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Štutgartes Administratīvā tiesa, Vācija), lūdzot konstatēt, ka saistībā ar attiecīgo atkritumu maisījumu sūtījumu uz to attiecas nevis paziņošanas pienākums, bet tikai vispārējas informācijas prasības atbilstoši Regulas Nr. 1013/2006 18. pantam.

28 Šajā ziņā minētā tiesa jautā, vai Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcija ietver tādus atkritumu maisījumus, ko iegūst no atkritumiem, kas ietilpst pirmajos trijos šīs pozīcijas ievilkumos un turklāt ietver līdz 10 % traucējošu vielu, vai arī šī pozīcija attiecas tikai uz atkritumiem, ko veido viens vienīgs atkritumu veids, un attiecīgi uz šādiem maisījumiem attiecas tikai Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunkts.

29 Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Štutgartes Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas [Nr. 1013/2006] [..] 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumiem tādā sastāvā, kur uz katru atkritumu veidu attiecas kāds no Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas pirmajiem trim ievilkumiem un kuru sastāvā papildus ietilpst līdz 10 % traucējošu vielu, attiecas Bāzeles konvencijas [IX pielikuma] B3020. pozīcija un tāpēc uz tiem attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstoši 18. pantam, nevis paziņošanas pienākums atbilstoši 4. pantam?

Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild noliedzoši:

2) Vai Regulas [Nr. 1013/2006] [..] 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumi tādā sastāvā, kur uz katru atkritumu veidu attiecas kāds no Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas pirmajiem trim ievilkumiem un kuru sastāvā papildus ietilpst līdz 10 % traucējošu vielu, neietilpst IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunkta piemērošanas jomā un tāpēc uz tiem neattiecas vispārējas informācijas prasības atbilstoši 18. pantam, bet [attiecas] paziņošanas pienākums atbilstoši 4. pantam?”

**Par pieteikumu tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotai sākšanai**

30 Pēc ģenerāladvokātes secinājumu nolasīšanas *Interseroh* ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 18. februārī, lūdza saskaņā ar Tiesas Reglamenta 83. pantu izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu.

31 Šā lūguma pamatojumam *Interseroh* būtībā norāda, ka ģenerāladvokātes secinājumi ir balstīti uz jaunu informāciju, ko lietas dalībnieki vēl nav apsprieduši. *Interseroh* it īpaši atsaucas uz šo secinājumu 35.–48., 59., 68. un 74. punktu. Šajā ziņā tā piebilst, ka jautājums par tiesību aktu par atkritumiem saskanīgu interpretāciju tiesas sēdē netika skarts. Turklāt pieteikumā par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu *Interseroh* no vairākiem aspektiem apstrīd ģenerāladvokātes secinājumos piedāvāto Regulas Nr. 1013/2006 interpretāciju.

32 Ir jāatgādina, pirmkārt, ka saskaņā ar LESD 252. panta otro daļu ģenerāladvokāts, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē sniedz pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerāladvokāta piedalīšanās. Tiesai nav saistoši nedz šie secinājumi, nedz pamatojums, ar kādu ģenerāladvokāts tos izdara (spriedums, 2019. gada 19. decembris, *Exportslachterij J. Gosschalk* u.c., C-477/18 un C-478/18, EU:C:2019:1126, 43. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

33 Jāatgādina arī, ka Eiropas Savienības Tiesas statūtos un Reglamentā nav paredzēta lietas dalībnieku iespēja atbildēt uz ģenerāladvokāta sniegtajiem secinājumiem. Tādējādi viena lietas dalībnieka nepiekrišana ģenerāladvokāta secinājumiem, lai kādi arī būtu šajos secinājumos aplūkotie jautājumi, pati par sevi nevar būt tiesvedības mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu pamatojošs iemesls (spriedums, 2019. gada 19. decembris, *Exportslachterij J. Gosschalk* u.c., C-477/18 un C-478/18, EU:C:2019:1126, 44. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

34 Otrkārt, saskaņā ar Reglamenta 83. pantu Tiesa jebkurā brīdī, uzklausījusi ģenerāladvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta, vai ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz Tiesas nolēmumu, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas.

35 Šajā lietā – pretēji *Interseroh* apgalvotajam – nupat minētā un personas, kas piedalījušās šajā tiesvedībā, ir varējušas gan tās rakstveida daļas, gan mutvārdu procesa laikā izklāstīt tiesiskos apstākļus, kuriem, to ieskatā, ir nozīme, lai Tiesa varētu interpretēt Regulu Nr. 1013/2006, atbildot uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem.

36 Neviens no pieteikuma par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu pamatojumam *Interseroh* minētajiem elementiem tātad neattaisno šo atkārtoto sākšanu atbilstoši Reglamenta 83. pantam.

37 Šādos apstākļos Tiesa, uzklausījusi ģenerāladvokāti, uzskata, ka nav pamata izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu.

**Par prejudiciālajiem jautājumiem**

38 Ar abiem prejudiciālajiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma attiecas uz papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumu, kur katrs no atkritumu veidiem ietilpst vienā no pirmajiem trim ievilkumiem Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā, kura pārņemta šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā, un kas ietver traucējošas vielas līdz 10 %.

39 Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 2. punktā ir paredzēts, ka uz sūtījumiem, kuru priekšmets ir reģenerācijai paredzēti atkritumi un kuru sūtīto atkritumu daudzums pārsniedz 20 kilogramus, attiecas vispārīgas informācijas prasības, kas noteiktas šīs regulas 18. pantā, ar nosacījumu, ka, pirmkārt, saskaņā ar minētās regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu šie atkritumi ietilpst tostarp šīs pašas regulas III pielikumā vai, otrkārt, atbilstoši minētā 3. panta 2. punkta b) apakšpunktam – vismaz divu veidu atkritumu, kuri uzskaitīti šīs pašas regulas III pielikumā un kuriem nav paredzēta atsevišķa pozīcija tajā, maisījumam ir sastāvs, kas neapdraud to videi drošu reģenerāciju, un tas ietilpst Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikumā.

40 Ciktāl Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā ir atsauce attiecīgi uz šīs regulas III un IIIA pielikumu, vispirms ir jāizvērtē minētās regulas III pielikuma tvērums un – vajadzības gadījumā – pēc tam tās IIIA pielikuma tvērums.

41 Vispirms, runājot par Regulas Nr. 1013/2006 III pielikumu, tajā ir ietverts tā sauktais atkritumu "zaļais" saraksts, un tā I daļā ir atsauce uz Bāzeles konvencijas IX pielikumu, kurš ir pārņemts šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā, kurā tostarp ir ietverta B3020. pozīcija "Papīrs, kartons un papīra izstrādājumu atkritumi".

42 No lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka, lai pārstrādei *ESKA* apsaimniekotajā rūpnīcā Nīderlandē nosūtītu tādu papīra un kartona atkritumu maisījumu, ko savākusi *Interseroh*, to sastāvā tostarp ir jāietilpst vismaz 90 % atkritumu, kuri ietilpst vienā no trim pirmajiem Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas ievilkumiem. Iesniedzējtiesa šajā ziņā jautā, vai šādi maisījumi var tikt klasificēti šajā pozīcijā.

43 Ievadā ir jānorāda, ka Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā ir četri ievilkumi, no kuriem ceturtajā pašā ir divi ievilkumi, bet Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B saraksta franču valodas versijā šī pozīcija ir strukturēta atšķirīgi, jo tajā ir divi ievilkumi, no kuriem katrā attiecīgi ir trīs un divi ievilkumi.

44 Ir jāuzsver, ka, ciktāl – kā ir norādīts Regulas Nr. 1013/2006 3. un 5. apsvērumā – no Lēmuma 93/98 izriet, ka Eiropas Savienība ir apstiprinājusi Bāzeles konvenciju un ka šajā regulā tika iestrādāts ESAO lēmuma, ar ko saskaņo atkritumu sarakstu ar šo konvenciju, saturs, nupat minētās noteikumi ir Savienības tiesību sistēmas daļa no datuma, kurā Savienība ir kļuvusi par minētās konvencijas parakstītāju. Šajā kontekstā, ņemot vērā Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu pārākuma pār atvasināto tiesību aktiem principu, Regula Nr. 1013/2006 ir jāinterpretē, cik vien iespējams, atbilstoši Bāzeles konvencijai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 11. aprīlis, *HK Danmark*, C-335/11 un C-337/11, EU:C:2013:222, 29. un 30. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

45 Līdz ar to, lai interpretētu B3020. pozīciju, kas pārņemta Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B sarakstā, ir jāņem vērā veids, kādā šīs pozīcijas atsevišķie ievilkumi ir strukturēti Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā.

46 Pēc šiem ievada apsvērumiem ir jākonstatē, ka Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcija attiecas uz "papīra vai kartona atkritumiem un atgriezumiem", ja tie nav sajaukti ar bīstamiem atkritumiem, un tajā ir četri ievilkumi. Atbilstoši pirmajiem trim šīs pozīcijas ievilkumiem, kuri atbilst tiem trim ievilkumiem, ko ietver B3020. pozīcijas – kura pārņemta Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B sarakstā – pirmais ievilkums franču valodas versijā, šādi atkritumi un atgriezumi var rasties no "nebalināta papīra vai kartona vai gofrēta papīra vai kartona", "citāda papīra vai kartona, kas gatavots galvenokārt no balinātas masā nekrāsotas celulozes", vai "papīra vai kartona, kas gatavots galvenokārt no mehāniskās papīra masas (piemēram, avīzēm, žurnāliem un tamlīdzīgiem iespiestiem materiāliem)". Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas ceturtais ievilkums, kurš Regulas Nr. 1013/2006 franču valodas versijā atbilst šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā ietvertajam otrajam B3020. pozīcijas ievilkumam, ir nosaukts "citi" un ietver tostarp arī, bet ne tikai "laminētu kartonu" un "nesašķirotus atgriezumus".

47 Tā, pirmkārt, no Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas struktūras, kā arī no tās četru ievilkumu formulējuma izriet, ka tie aptver dažāda veida papīra vai kartona atkritumus un atgriezumus, neminot šo dažāda veida atkritumu maisījumus.

48 Turklāt, ņemot vērā šīs pozīcijas ceturtā ievilkuma formulējumu, šis pēdējais minētais ievilkums ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas uz papīra vai kartona atkritumiem un atgriezumiem, kas atšķiras no tiem, kuri ietilpst pirmajos trijos šīs pozīcijas ievilkumos.

49 Tādējādi, ņemot vērā Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas, kas pārņemta Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B sarakstā, formulējumu, šī pozīcija ir jāsaprot tādējādi, ka tās četros ievilkumos uzskaitītie atkritumi katrs atbilst vienam atkritumu veidam un ka minētā pozīcija neattiecas uz maisījumiem, ko veido šie dažāda veida atkritumi.

50 Otrkārt, šī interpretācija ir vienīgā, kas var saskanēt ar Regulas Nr. 1013/2006 vispārējo sistēmu. Proti, šīs regulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts skaidri attiecas uz atkritumu maisījumiem, kuriem nav savas pozīcijas šīs regulas III pielikumā un kuru sastāvā ir vismaz divu veidu atkritumi, kas uzskaitīti šajā pielikumā, un šie maisījumi ir ietverti minētās regulas IIIA pielikumā. Tomēr šī pēdējā minētā pielikuma 3. punkta g) apakšpunktā ir konkrēti minēti to atkritumu maisījumi, kas ietilpst pirmajos trijos Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijas ievilkumos. Līdz ar to ir jāuzskata, ka šis IIIA pielikums – kā būtībā ir norādījusi arī ģenerāladvokāte secinājumu 43. punktā – zaudētu lietderīgo iedarbību, ja Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B sarakstā pārņemtā B3020. pozīcija, it īpaši tās pēdējais ievilkums "citi", būtu jāsaprot kā tāds, kas ietver atkritumu maisījumus, kurus veido pārējos šīs pozīcijas ievilkumos iekļautie atkritumi.

51 Treškārt, interpretācija, kas izriet no B3020. pozīcijas, kura ir pārņemta Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B sarakstā, formulējuma, ņemot vērā atbilstošo pozīciju Bāzeles konvencijas IX pielikumā, kā arī šīs regulas vispārējo sistēmu, atbilst vides aizsardzības mērķim, kurš noteikts minētajā regulā. Saskaņā ar šīs pašas regulas 7. apsvērumu atkritumu sūtījumu uzraudzību un kontroli ir svarīgi organizēt un reglamentēt tā, lai tiktu ņemta vērā vajadzība saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un cilvēku veselību.

52 Tas, ka reģenerācijai paredzēto un Regulas Nr. 1013/2006 III pielikumā esošajā atkritumu zaļajā sarakstā ietverto atkritumu sūtījumi izņēmuma kārtā vispārīgi ir izslēgti no iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūras, kas paredzēta šīs regulas II sadaļas I nodaļā, ir izskaidrojams ar to, ka šo atkritumu sūtījumi vismaz rada risku videi, kas – kā norādīts minētās regulas 15. apsvērumā – ļauj piemērot maksimālo uzraudzības un kontroles līmeni, pieprasot, lai šiem sūtījumiem tiktu pievienota konkrēta informācija.

53 Tādējādi vides un cilvēku veselības aizsardzības mērķim, kas paredzēts Regulā Nr. 1013/2006, ir pretrunā tas, ka šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā pārņemtā B3020. pozīcija tiek interpretēta tādā veidā, ka uz maisījumiem, kas nav skaidri iekļauti šajā pozīcijā, attiecas vispārējās informācijas prasības atbilstoši minētās regulas 18. pantam, kas nav tik stingras kā tās, kuras ir paredzētas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūrā atbilstoši šīs pašas regulas 3. panta 1. punktam.

54 No iepriekš izklāstītā izriet, ka B3020. pozīcija, kura ir pārņemta Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B sarakstā, attiecas tikai uz atkritumiem, kas atbilst katram papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu veidam, kuri ir minēti šīs pozīcijas dažādajos ievilkumos. Tādējādi nupat minētā neaptver tādus atkritumu maisījumus, kas sastāv no atkritumiem, kuri, ņemti atsevišķi, ietilptu šajos atsevišķajos ievilkumos. Līdz ar to šādi maisījumi nevar tikt klasificēti atkritumu zaļajā sarakstā, kurš ietverts Regulas Nr. 1013/2006 III pielikumā, kas izslēdz to pakļaušanu šīs regulas 18. pantā paredzētajām vispārējas informācijas prasībām atbilstoši minētās regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktam.

55 Ņemot vērā šos starpsecinājumus, nākamais ir jāizvērtē Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma tvērums, lai noteiktu, vai šīs regulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais režīms ir piemērojams attiecīgajiem atkritumu maisījumiem.

56 Kā tika atgādināts šā sprieduma 48. punktā, šā IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunktā ir konkrēti minēti tādi atkritumu maisījumi, kas sastāv no atkritumiem, kuri ir klasificēti Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā, un tas attiecas tikai uz to atkritumu maisījumiem, kas ietilpst pirmajos trijos šīs pozīcijas ievilkumos.

57 Šajā ziņā iesniedzējtiesa jautā, vai traucējošo vielu esamība līdz 10 % to atkritumu maisījumu sastāvā, kurā katrs no atkritumu veidiem ietilpst kādā no minētās pozīcijas pirmajiem trim ievilkumiem, izslēdz to, ka minētie maisījumi var tikt klasificēti pēdējā minētajā.

58 Ir jāmin, pirmkārt, ka minētā tiesa norāda, ka *Interseroh* uz Nīderlandi pārstrādei nosūtītie atkritumu maisījumi var saturēt šķidrumiem paredzētos kartona iepakojumus 4 % apmērā. Tomēr no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka šie kartona iepakojumi var ietilpt Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā. Proti, nav strīda par to, ka šķidrumiem paredzētie kartona iepakojumi, ja tie veido atkritumus, var tikt klasificēti pozīcijā "papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumi". Tomēr, tā kā tie neatbilst nevienam no atkritumu veidiem, kas minēti šīs pozīcijas pirmajos trīs ievilkumos, ir jāuzskata, ka tie ietilpst minētās pozīcijas ceturtajā ievilkumā, kurā ietilpst atlikušie atkritumi.

59 Tādējādi, neskarot pārbaudes, kas ir jāveic iesniedzējtiesai attiecībā uz šķidrumiem paredzēto kartona iepakojumu esamību attiecīgajos atkritumu maisījumos, šādas esamības sekas ir tādas, ka šie maisījumi sastāv no atkritumiem, kuri ir jāklasificē ne tikai vienā no šīs pozīcijas pirmajiem trim ievilkumiem, bet arī tās ceturtajā ievilkumā, līdz ar to minētie maisījumi nav paredzēti Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunktā, kura skaidrais formulējums attiecas vien uz tādu atkritumu maisījumiem, kas sastāv no šīs pozīcijas pirmajos trijos ievilkumos ietvertajiem atkritumiem, un tātad neietilpst šajā pielikumā ietvertajos maisījumos. Uz šādiem maisījumiem tātad neattiecas šīs regulas 18. pantā paredzētā informēšanas procedūra.

60 Otrkārt, ir jānorāda, ka pat gadījumā, ja attiecīgie atkritumu maisījumi nesatur šķidrumiem paredzētus kartona iepakojumus, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šie maisījumi katrā ziņā var saturēt līdz 7 % citu traucējošo vielu.

61 Lai noteiktu, vai uz šādiem atkritumu maisījumiem var attiekties Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikums, ir jāatgādina – šī pielikuma 1. punktā ir noteikts, ka atkritumu maisījumi, kas ir vai nav iekļauti šajā IIIA pielikumā minētajā atkritumu maisījumu sarakstā, nevar tikt pakļauti vispārējas informācijas prasībām, kas paredzētas šīs regulas 18. pantā, ja tie ir piesārņoti ar citiem materiāliem tādā mērā, ka tas palielina ar šiem atkritumiem saistītos riskus, lai uz tiem būtu lietderīgi attiecināt iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un informēšanas procedūru, ņemot vērā bīstamības raksturlielumus, kas uzskaitīti Direktīvas 91/689 III pielikumā, vai nepieļauj šo atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā.

62 Tā vispirms no Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 1. punkta formulējuma izriet, ka šajā pielikumā iekļautajā sarakstā minēto atkritumu maisījums nav izslēgts no šī saraksta tikai tādēļ, ka tas ietver traucējošas vielas papildus minētajā sarakstā skaidri uzskaitītajiem atkritumu veidiem. Kā secinājumu 53. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, tas, ka pastāv minētais 1. punkts, norāda, ka Savienības likumdevējs ir apzinājies tehniskās grūtības vai pat neiespējamību nodrošināt jebkuras atkritumu plūsmas nevainojamu viendabīgumu.

63 Turklāt ir jānorāda, pirmkārt, ka Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir domāts tam, lai nodrošinātu, ka šajā pielikumā ietvertajiem atkritumu maisījumiem, kuri to sastāvā esošu traucējošu vielu dēļ rada palielinātu risku videi, tiktu piemērota

iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra. It īpaši – šādi riski ir jāvērtē, ņemot vērā bīstamības kritērijus, kas ietverti Direktīvas 91/689 III pielikumā, kas pēc šīs direktīvas atcelšanas tika pārņemti Direktīvas 2008/98 III pielikumā.

64 Otrkārt, nosacījums Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā ietver atsauci uz prasību veikt "reģenerāciju videi drošā veidā". Lai gan šis jēdziens nav skaidri definēts šajā regulā, ir tomēr jānorāda, ka atbilstoši minētās regulas 2. panta 8. punktā ietvertā jēdziena "reģenerācija videi drošā veidā" definīcijai reģenerācija videi drošā veidā attiecas uz visiem praktiskajiem pasākumiem, kas ļauj nodrošināt, ka atkritumi tiek reģenerēti tādā veidā, kas nodrošina cilvēku veselības un vides aizsardzību pret kaitīgo iedarbību, kas var būt šiem atkritumiem.

65 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka atkritumi – kā izriet no Regulas Nr. 1013/2006 49. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 33. apsvērumu, – ir jānosūta uz galamērķa valsti, visā sūtījuma laikā nodrošinot, ka netiek apdraudēta cilvēku veselība, un neizmantojot procesus vai metodes, kas varētu būt kaitīgi videi. Šajā ziņā, ja sūtīšana ir notikusi Savienībā, atbilstoši šim 49. panta 1. punktam ir jāievēro prasības, kas tostarp paredzētas Direktīvas 2006/12 4. panta 1. punktā, kura noteikumi ir pārņemti Direktīvas 2008/98 13. pantā un saskaņā ar kuriem atkritumu reģenerācijai ir jānotiek, neapdraudot ūdeņus, gaisu, augsni, augus un dzīvniekus, neradot traucējošus trokšņus un smakas, kā arī neradot negatīvu ietekmi uz lauku vidi un īpaši aizsargājamām teritorijām.

66 Ņemot vērā šos precizējumus, ir jānorāda, ka, īstenojot Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, katrā atsevišķajā gadījumā ir jānosaka, vai traucējošu vielu veids un līmenis šajā IIIA pielikumā paredzētajā atkritumu maisījumā nepieļauj attiecīgo atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā. Kā secinājumu 64. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, runa principā ir par fakta jautājumu, kurš ir jāatrisina kompetentajām valsts iestādēm un vajadzības gadījumā – valsts tiesām.

67 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Regulā Nr. 1013/2006 – kā to ir tostarp norādījusi Nīderlandes valdība un Eiropas Komisija prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā Tiesā – nav ietverts neviens cits kritērijs, kurš ļautu papildus precizēt šī Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā nosacījuma tvērumu.

68 No minētā izriet, ka ikvienai dalībvalstij ir jāpiešķir zināma novērtējuma brīvība, īstenojot minēto 1. punktu. Šim nolūkam dalībvalstis var brīvi noteikt kritērijus, kas ļauj noteikt apstākļus, kādos traucējošo vielu esamība atkritumu maisījumā nepieļauj šo atkritumu maisījumu reģenerāciju videi drošā veidā, ar nosacījumu, ka, to darot, tie neapdraud Regulas Nr. 1013/2006, tostarp tās 18. pantā paredzētās procedūras, tvērumu un efektivitāti (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 12. aprīlis, *Fédération des entreprises de la beauté*, C-13/17, EU:C:2018:246, 47. punkts).

69 Precīzāk, šādu kritēriju pieņemšanas gadījumā dalībvalstīm ir jāņem vērā tas, ka Regulas Nr. 1013/2006 18. pantā paredzētās procedūras, kura attiecas uz vispārējas informācijas prasībām, piemērošana ir atkāpe no vispārējās iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūras, kura ir paredzēta šīs regulas 3. panta 1. punktā, piemērošanas. Līdz ar to minētās regulas 3. panta 2. punkts, kā arī tostarp tās IIIA pielikums, kurā ir precizēts nupat minētās tiesību normas tvērums, principā ir jāinterpretē šauri.

70 Turklāt šajā ziņā ir jānorāda, ka šī IIIA pielikuma 1. punkta mērķis tieši ir nodrošināt Regulas Nr. 1013/2006 18. pantā paredzētās vispārējās informācijas prasību procedūras piemērošanu tikai tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams, lai sasniegtu šajā regulā izvirzītos mērķus, jo atkritumu maisījumu nosūtīšana, piemērojot šo procedūru, tiek veikta tikai tad, ja nepastāv būtisks apdraudējums videi un cilvēku veselībai, atbilstoši LESD 191. panta 2. punktā paredzētajam mērķim – nodrošināt augsta līmeņa vides aizsardzību, kā arī atbilstoši piesardzības un preventīvās darbības principiem, uz kuriem ir balstīta Savienības politika šajā jomā.

71 Šajā ziņā Regulas Nr. 1013/2006 39. apsvērums varētu būt elements, uz kuru varētu balstīties, lai noteiktu kritērijus, kuros tātad tiktu ņemts vērā traucējošo vielu veids, traucējošas vielas saturošu atkritumu īpašības un to iespējamā bīstamība, šo vielu apjoms un pieejamā tehnoloģija, kā secinājumu 59. punktā to ir norādījusi ģenerāladvokāte.

72 Šajā kontekstā tādu kritēriju noteikšana, kuri nosaka apstākļus, kādos traucējošo vielu esamība atkritumu maisījumā nepieļauj šī maisījuma reģenerāciju videi drošā veidā, ļauj kompetentajām valsts iestādēm, kā arī saimnieciskās darbības subjektiem iepriekš zināt, vai atkritumu maisījuma nosūtīšana Savienības iekšienē var tikt veikta, pamatojoties uz procedūru, kas attiecas uz vispārējas informācijas prasībām atbilstoši Regulas Nr. 1013/2006 18. pantam, kas palīdz nodrošināt palielinātu tiesisko drošību un šīs procedūras pilnīgu efektivitāti.

73 Tomēr ir jānorāda, pirmkārt, ka tad, ja šādu kritēriju nav, kompetentajām valsts iestādēm ir iespēja izvērtēt katru atsevišķo gadījumu, lai, ievērojot šīs regulas mērķus, nodrošinātu tās efektīvu piemērošanu, ņemot vērā to, ka minētajā regulā ir skaidri paredzēta iespēja atkritumu maisījumiem piemērot tās 18. pantā paredzēto informēšanas procedūru.

74 Otrkārt, ja kompetentajām valsts iestādēm rodas šaubas par iespēju, ka attiecīgais atkritumu maisījums var tikt reģenerēts videi drošā veidā šīs regulas IIIA pielikuma 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, šīm iestādēm, lai garantētu piemērotu vides un cilvēku veselības aizsardzības līmeni, ir jāīsteno vispārējā iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra, kas paredzēta minētās regulas 3. panta 1. punktā.

75 Visbeidzot, ir jāuzsver – kamēr nebūs nekādas likumdošanas iniciatīvas, lai noteiktu kopējos kritērijus par pieļaujamo traucējošo vielu radīto piesārņojumu veidu un līmeni – kā secinājumu 74. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte –, var būt piemērojami kritēriji, kas ļautu vienādi piemērot visā Savienībā šā pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā un šīs regulas 28. panta 2. punktā paredzēto nosacījumu. Saskaņā ar šo tiesību normu, ja nosūtīšanas dalībvalsts un galamērķa dalībvalsts iestādes nevar vienoties par atkritumu kravas klasifikāciju un tātad – par iespēju piemērot procedūru par vispārējas informācijas prasībām atbilstoši minētās regulas 18. pantam, attiecīgie atkritumi tiek uzskatīti par šīs pašas regulas IV pielikumā ietilpstošiem atkritumiem. Uz tiem tātad attiecas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra, kas paredzēta Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 1. punktā.

76 Šajā gadījumā iesniedzējtiesai, ņemot vērā iepriekš norādītos vērtējuma kritērijus, ir jānosaka, vai pamatlietā traucējošo vielu esamība attiecīgajā atkritumu maisījumā nozīmē, ka, ņemot vērā no Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 1. punkta izrietošās prasības, šis maisījums nevar tikt klasificēts to atkritumu maisījumu sarakstā, kas iekļauts minētajā pielikumā, un līdz ar to tam nevar atbilstoši šīs regulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunktam tikt piemērotas vispārējas informācijas prasības minētās regulas 18. panta izpratnē.

77 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild šādi:

– Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumam, kur katrs no atkritumu veidiem ietilpst vienā no pirmajiem trijiem ievilkumiem Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā, kura pārņemta šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā, un kas ietver traucējošas vielas līdz 10 %;

– Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams šādam atkritumu maisījumam ar nosacījumu, pirmkārt, ka tas nesatur vielas, kuras ietilpst ceturtajā ievilkumā Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā, kas pārņemta šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā, un, otrkārt, ka ir izpildīts minētās regulas IIIA pielikuma 1. punktā paredzētais nosacījums, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

78 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

**Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) 2015/2002 (2015. gada 10. novembris), 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumam, kur katrs no atkritumu veidiem ietilpst vienā no pirmajiem trijiem ievilkumiem Bāzelē 1989. gada 22. martā parakstītās un Eiropas Kopienas vārdā ar Padomes Lēmumu 93/98/EEK (1993. gada 1. februāris) apstiprinātās Konvencijas par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu IX pielikuma B3020. pozīcijā, kura pārņemta šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā, un kas ietver traucējošas vielas līdz 10 %.**

**Regulas Nr. 1013/2006, kas grozīta ar Regulu 2015/2002, 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams šādam atkritumu maisījumam ar nosacījumu, pirmkārt, ka tas nesatur vielas, kuras ietilpst ceturtajā ievilkumā minētās konvencijas IX pielikuma B3020. pozīcijā, kas pārņemta šīs regulas V pielikuma 1. daļas B sarakstā, un, otrkārt, ka ir izpildīts minētās regulas IIIA pielikuma 1. punktā paredzētais nosacījums, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.**

[Paraksti]